

1Co 4:1 οὕτως ἄνθρωπος | λογιζέσθω | ἡμᾶς

ὡς

ὑπηρετάς

Χριστοῦ

καὶ οἰκονόμους

μυστηρίων

θεοῦ.

1Co 4:2 λοιπὸν ζητεῖται

ὧδε / ἐν τοῖς οἰκονόμοις

ἵνα

τις | εὐρεθῇ. | πιστός

1Co 4:3 δὲ ἐστίν

ἐμοὶ

εἰς ἐλάχιστόν

ἵνα

ἀνακριθῶ

ὑφ' ὑμῶν

ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης

ἡμέρας

ἀλλ' ἀνακρίνω. | ἐμαυτὸν

οὐδὲ

1Co 4:4

γάρ | σύνοιδα | οὐδέν
| / έμαυτῶ

ἀλλ' | δεδικαίωμαι
| οὐκ / έν τούτῳ

δὲ | ὁ ἀνακρίνων | με
| / έστιν. / κύριός

1Co 4:5

ὥστε | κρίνετε | τι
| / μὴ / πρὸ καιροῦ
| / έως
| / ὁ κύριος | / έλθη
| / ἂν

καὶ | ὅς | και | φωτίσει | τὰ κρυπτὰ
| / / τοῦ σκότους
| / φανερώσει | τὰς βουλὰς
| / τῶν καρδιῶν

καὶ | ὁ ἔπαινος | γενήσεται
| / τότε / / έκάστῳ
| / / ἀπὸ τοῦ θεοῦ.